

K·MEO

CIUTADÀ D'INFANTERIA

Barcelona una de les sis millors ciutats del món

Senyors i senyores estrangeres, ni puta idea. Escollir Barcelona com la sisena ciutat del món més ben valorada és una vergonya. Què valoren vostès? La Sagrada Família? No en tenen prou de Sagrada Família? Parc Güell, val, sí, arbres secs rajoles trencades i columnes tortes. Bona vista, collonuda. I què més? La Pedrera? Saben que a la Pedrera només hi viu un veí perquè ha perdut les claus i no pot sortir de casa. Allò, senyors és un

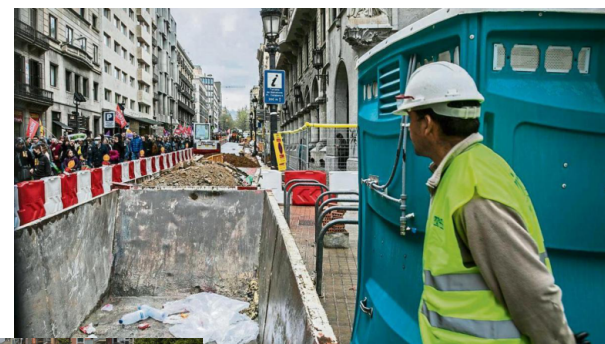

galimaties.

Senyores, senyors, els recomano que caminin per Barcelona... a veure si poden. Que ensumin l'olor a merda i pixats, que passin una mà pel mobiliari públic, que es mengin una paella a les Rambles i un tanc de cervesa batejada.

Nosaltres, senyores i senyors, tenim una alcaldessa que vivia a la perifèria i que encara pensa que una ciutat és això, tres blocs de pisos, quatre arbres a l'entrada, quatre bicicletes, molta festa al carrer, molta merda i un aire puríssim al costat d'una fàbrica de cablatge.

Els barcelonins mai no trobem el lloc on volem arribar. Ens ho han canviat tot de lloc. Per fer-li un petó a la novia has d'anar a un búnquer de la guerra civil a set-cents metre d'alçada amb tanta boira

que mai no sap si beses a la teva novia o a l'altre. La ciutat està oberta pel mig. No volen cotxes... i no n'hi ha, no poden passar per enlloc. Barcelona està més trinxada que Kiív. Els agrada l'alpinisme a vostès? Troben sà pujar i baixar munts de terra i canonades podrides per arribar a l'Hotel? O es que van sempre amb cotxe o bus i els porten a les habitacions carregats a les espatlles?

Fem un tracte. Intercanvi de pisos. Jo vinc on visquin i vostès es queden a casa meva. Tres mesos, no vint-i-quatre hores, no. Tres mesos després tornen a votar les ciutats més valorades. A veure què passa. Rucs, que són uns rucs.

GARSA PROSTÀTICA

ORWELL L'INNOCENT

Hongria, nova llei per controlar les universitats

Les Fundacions són perilloses. No us n'hauríeu de refiar i posats a desconfiar també hauríeu de fer-ho dels governs i les religions i el matrimoni i qualsevol activitat humana que necessités la unió de tres individus per posar-se en marxa... o de dos, que també son perilloses.

Feta la introducció: donarem un exemple. Hongria. A poc temps d'unes eleccions. El Govern decideix posar les universitats –llocs de pensament segons diuen– sota la direcció de Fundacions. Dotze universitats passen a ser dirigides per dotze

fundacions. És el govern qui determina i crea les Fundacions. Resultat final: Control de l'Estat sobre el lloc de pensament.

Horror! No, d'una normalitat que tira d'espatlles. El gos vol dominar la gossa, el mossèn a l'escolà, el mestre a l'alumne, el polític al poble... Normal. Xina controla, Rússia controla, el Vaticà controla i els EEUU controlen. Cadascú amb les seves armes, però sempre amb la mateixa finalitat. Follar-se al poble. El polític s'enamora del poder com un home d'una dona. Una vegada aconseguits els tanquen a pany i forrellat perquè no se'ls escapin.

EEUU tenen a Clark Gable, la Marilyn, el Paul Newman, el Donald Reagan,

gent guapa, l'últim actor hongarès va morir a finals del segle XIX. Però el control sobre l'altre, és desitjable tan a Hongria com als EEUU. Només que ells ho fan en color i música.

Que conegui, jo sóc l'únic ésser vivent que no aspira a res. No puc. Tinc noranta set anys, vaig en cadira d'una roda, escric amb la boca i no és per vici. Però si algun de vosaltres no està en aquesta situació, segur que té ànsia de poder. Us imagineu ara un govern? Us sorprèn que controlin les universitats?, encara no sabeu que ens tenen controlat l'ADN, com si fóssim tots del Barça? Sou més innocents que el pobre Orwell, quan anunciava el domini del poder. Que curtes que es van quedar les seves profecies.

